

νων. Ὁ Μέγας Ναπολέων, σεβασθεὶς τὴν μικροσκοπικὴν πολιτείαν, οὐ μόνον διετε-
ρησεν αὐτὴν «*comme un échantillon de*
république», ἀλλὰ καὶ προέτεινε τὴν ἐπέκ-
τασιν τῶν ὁρίων, ἣν ὅμως οἱ σοφοὶ πολί-
ται αὐτῆς ἐν τῇ ὀλιγαρχείᾳ τῶν ἀπέκρου-
σαν. Οὕτω δὲν ἐκινδύνευσαν ἐν ἔτει 1815
ὑπὸ τῆς ἀνιέρου ἱερᾶς συμμαχίας, ἐπέβα-
λον δὲ τὸν σεβασμὸν μετ' ἐμπιστοσύνης
εἰς τὸν Βίκτωρα Ἐμμανουήλ. Καὶ εἰς τὸν
μετ' οὐ πολὺ χαραχθησόμενον νέον τῆς
Εὐρώπης χάρτην τολμῶ νὰ προείπω, ὅτι
τὰ ὅρια τοῦ Ἁγίου Μαρίνου θέλουσι μείνῃ
ἀμετάβλητα, ἄνευ δαπάνης καὶ ἐνὸς καὶ
φράγκου περιπλέον χάριν τῆς ἀόπλου οὐ-
δετερότητός του.

Κατὰ τὴν εἰς τὸν Τιτᾶνα ἐπίσκεψίν μου
ἐπέισθην, ὅτι βιοῖ ἐκεῖ ἀληθῶς κοινωνία
ἐλευθέρων, ἐν ἀκινήσιᾳ ἄνευ προόδου,
μετὰ φυτοζωΐας, ἥτις μοὶ φαίνεται προτιμότερα μόνον ἐν ἐσχάτῃ
ἀνάγκῃ, ὅσάκις οἱ λαοὶ δὲν κυβερνῶνται δι' ἀληθοῦς μὲν κοι-
νοβουλευτισμοῦ ἀλλὰ μετὰ ἡρωϊκῆς καὶ συνετῆς βασιλείας.

Ἐν «Ἡλυσίῳ» Καλλιθέας Ἀθηνῶν τῇ 3/IX/1914.

Γ. Ν. ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ

ΡΗΜΑΔΙ

- Γιατ' εἶν' ἡ στράτα θλιβερὴ καὶ τὸ ποτάμι βοῦρκος ;
- Διάβηκε ὁ Χάρος, ὁ Χαμός, ὁ Χαλασμός, ὁ Τοῦρκος.
- Ἐδῶ ἦταν κάποτε χωριό, τί νᾶχῃ τώρα γίνει ;
- Ὁ Τοῦρκος ἔβαλε φωτιά καὶ τῷφαγεν ἐκεῖνη.
- Καὶ ποῦ εἶπε ἡ ὠμορφη ἐκκλησιὰ μὲ τ' ἅγιο εἰκονοστάσι ;
- Σ' αὐτὴν ἐπροτογορίχτηκεν ἡ φλόγα πρὶν χορτάση.
- Καὶ ποῦνε οἱ νειοὶ καὶ ποῦνε ἡ νεῖς καὶ τοῦ χωριοῦ τ' ἀσκέρι ;
- Σὰν προβάτα τοὺς ἔσφαξε τοῦ τούρκου τὸ μαχαῖρι.
- Δὲν κλαίω τῇ στράτα θλιβερὴ καὶ τὸ ποτάμι βοῦρκο,
γιατὶ κ' ἐκεῖνη ὅπως κ' αὐτὸ δὲν θὰ ξανάϊδῃ τοῦρκο.
- Δὲν κλαίω τ' ἀξέχαστο χωριό, γιατί κ' ἐκεῖνο πάλι
ἀνάμεσ' ἀπ' τῆς στάχτες του καινούριο θὰ προβάλῃ.
- Δὲν κλαίω ἐκείνους ποῦ ἔσφαξε τοῦ τούρκου ἡ ἄγρια λάμα,
γιατ' εἶπε μάρτυρες καὶ ζοῦν μὲ τοὺς ἁγίους ἀντάμα,
- Μόν' κλαίω τὴν ὠμορφη ἐκκλησιὰ, ποῦ καίγοντας λιθάνι
Χρόνια καὶ χρόνια ἐπρόσμενε Ἀνάστασι νὰ κἀνῃ.

(6 Φεβρ. 1913)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ